

ע"פ 64484/01/17 - ורד אלוביץ רוטהנדלר,דני רוטהנדלר נגד מדינת ישראל - משרד הפנים

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 64484-01-17

בפני כבוד השופט רועי פוליאק

המבקשים

1. ורד אלוביץ רוטהנדלר

2. דני רוטהנדלר

-

המשיבה

מדינת ישראל - משרד הפנים

בשם המבקשים - עו"ד נטלי צרף רביב

בשם המשיבה - עו"ד שרון פיליפסון אברהם

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין שהוטל על המבקשים ביום 15.12.2016 (השופטת שרה מאירי; ת"פ 32379-08-12), בעקבות הרשעת המבקשים, בני זוג, בהעסקת עובדת זרה שלא כדין, בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1) ו- 2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991. בגזר הדין הוטל על כל אחד מהמבקשים קנס בסך 14,500 ₪ שישולם בשני תשלומים שווים (להלן - **גזר הדין**).

1. בבקשת עיכוב הביצוע מעלים המבקשים שורת טענות כנגד חומרת העונש שהוטל עליהם בגזר הדין. בין היתר נטען, כי הקנס המרבי במועד ביצוע העבירה עמד על 5,000 ₪ בלבד, היה מקום לשקול חריגה ממתחם הענישה ההולם, לא ניתן משקל לנסיבות האישיות המקלות של המבקשים וכיוצא באלה טענות הראויות להתברר בערעור. המבקשים אף ציינו, כי טרם ניתנה הכרעה סופית בסוגיה העקרונית של הטלת קנס כספי נפרד על כל אחד מבני הזוג ואף בשל כך יש לעכב את ביצוע גזר הדין. בשולי בקשת עיכוב הביצוע נכתב, כי "בקשה זו אינה נתמכת בתצהירי המבקשים נוכח העובדה כי לא עסקינן בטענות שבעובדה אלא בטענות משפטיות גרידא".
2. המשיבה מתנגדת לעיכוב הביצוע, הן לנוכח הכלל לפיו אין מקום לעכב ביצוע גזר דין כספי והן לנוכח טענת המשיבה כי בית הדין האזורי שקל את השיקולים הנכונים ואין להתערב בגזר דינו.
3. בהסכמת בעלי הדין, דנתי בבקשה לעיכוב הביצוע על בסיס הבקשה, תשובת המדינה ומכלול החומר שבתיק בית הדין, ללא דיון במעמד הצדדים (ראו: ע"פ 1318/07 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (31.12.2007); ע"פ 9043/12 **רחמים דהן נ' מדינת ישראל** (23.4.2013)), והחלטתי לדחותה. להלן אנמק, בתמצית, החלטתי.
4. הלכה היא, כי ככלל לא יורה בית המשפט על עיכוב ביצוע תשלומי קנס בשל הגשת ערעור, שכן תשלום

הקנס, בניגוד לעונש מאסר, אינו גורם ברוב המקרים נזק בלתי הפיך למבקש ויעלה בידו, ככל שערעורו יצליח, להיפרע מן המדינה את השבתו (ע"פ 10861/07 **ממן נ' מדינת ישראל**, (29.6.2008); ע"פ 3071/13 **מלכה נ' מדינת ישראל** (6.5.2013); ע"פ 5204/13 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (30.7.2013); ע"פ (ארצי) 44561-07-11 **אשר בן הרוש - מדינת ישראל** (1.8.2011)). יחד עם זאת, בית המשפט ישקול בחיוב לעכב תשלום קנס מקום בו שוכנע כי אין ביכולתו של המבקש לעמוד בתשלום (ע"פ 29/13 **בירנבוים נ' מדינת ישראל**, (13.1.2013)). במסגרת בחינה זו על בית המשפט להביא בחשבון את גובה הקנס, את מצבו הכלכלי של הנידון ואת יכולתו לשלם את הקנס בטרם ישמע הליך הערעור.

5. בענייננו, מיקדו המבקשים את טענותיהם כנגד גובה הקנס ולא העלו טענה כלשהי באשר למאזן הנוחות. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי תשלום הקנס יכביד על המבקשים ככל שבסופו של יום יוחלט להפחית חלק מהקנס. בנסיבות אלה, ומבלי להתייחס כלל לסיכויי הערעור לגופם (אך ראו: ע"פ (ארצי) 33166-09-15 **מדינת ישראל - ערגה ואלי מן** (1.2.2017)), בו נפסק, בימים אלה, כי אכן יש להטיל קנס נפרד על כל אחד מבני הזוג), אין מקום לסטות מהכלל ולעכב את גזר הדין.

6. בשולי הדברים אציין, כי למבקשים טענות כאלה ואחרות באשר למועדים בהם עליהם לשלם את הקנסות. טענות אלה יש לברר, אם בכלל, במסגרת הערכאה הדיונית ואינם עילה לעיכוב ביצועו של גזר הדין.

סוף דבר - הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נדחת.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ז (09 פברואר 2017) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.